

z předpokladů pro zřízení odborového společenstva z iniciativy úřední stanoví souhlas většiny živnostníků dotyčné kategorie.

Že v daném případě o zřízení odborového společenstva podle předpisu 2. odst. § 111 nešlo, jest ze spisů zřejmo. Bylo tedy věcí úřadu, aby rozhoduje o zřízení společenstva stavitelů pro obvod živnostenské a obchodní komory v O. položil svému rozhodnutí za základ ustanovení § 111 a) a zřízení povolil jen, jsou-li dány předpoklady v tomto paragrafu vytkené.

Úřad rozhodnuvši v první stolici opřel však své rozhodnutí o ustanovení § 109 ž. ř., jenž stanoví podmínky jiné, a žal. úřad rozhodnutí jeho beze změny potvrdil. Subsumoval tedy daný případ pod normu zákonnou, jež se na něj nehodí a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Podotknouti jest, že postup úřadů byl vadný také v tom směru, že nebyl slyšen svaz společenstev. V rekursech bylo poukazováno, že svaz společenstev, který se má vyslechnouti, existuje. Žal. úřad existenci svazu takového nepopřel a nss-u bylo tudíž vycházeti ze skutkové podstaty, že tvrzení ono odpovídá skutečnosti. Potom však byl úřad po zákonu povinen jej slyšeti a opomenutí jeho vyslechnutí zakládá podstatnou vadu řízení.

Č. 2751.

Státní zaměstnanci: Není nezákonné ani vadné, nezapočetl-li úřad školníku vysoké školy předchozí službu konanou ve vlastnosti domovního sluhy u ředitelství císařských statků a ve vlastnosti polního hlídače na cis. statku (§§ 15 a 16 vl. nař. č. 666/1920).

(Nález ze dne 11. října 1923 č. 3576).

Věc: Antonín A. v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o započtení let.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Praze, propočítávajíc školníku německé vysoké školy technické v Praze Antonínu A. k jeho přihlášce podle zákona z 9. dubna 1920 č. 222 Sb., pokud se týče zákona ze 7. října 1919 č. 541 Sb. jeho celkovou započitatelnou dobu služební ke dni 1. ledna 1921, odepřela započísti mu soukromou službu, kterou ztrávil ode dne 1. září 1893 do dne 30. září 1898 jako domovní sluha u ředitelství soukromých a rodiných statků císařských v Praze, a ode dne 1. října 1898 do dne 13. dubna 1899 jako polní hlídač při bývalém soukromém císařském dvoru v T., a to z důvodu, že tato služba, nejsouc co do výkonu rovnocennou s nynější službou, neodpovídá podmínkám vytkným v § 16 lit. b) vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb.

Odvolání, v němž Antonín A. uplatňoval, že jako domovní sluha konal totéž, tedy rovnocenné práce, jako v nynějším postavení, t. j. obstarávku úklidu, udržování domu v pořádku etc., a že ředitelství, v němž konal onu službu, sluší považovati za státní služební místo, pročež jde o službu veřejnou nebo veřejné na roveň postavenou (§ 15 vl. nař. č. 666 Sb. z r. 1920), kterou slušelo právem započísti, zamítlo

min. škol. nař. výnosem s odůvodněním, že doba, kterou st-l ztrávil jako domovník a polní hlídač u tehdejšího ředitelství soukromých a rodinných statků, nemůže býti považována za rovnocennou co do výkonu se službou, již nyní zastává, ani za službu veřejnou.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost namítá, že služba polního hlídače měla býti započtena st-li podle předpisu č. 3. § 7 vl. nař. č. 666 Sb., ježto byl dělníkem zaměstnaným ve službě na statcích, kteréž po převratu byly převzaty čsl. státem, při čemž všichni dosavadní zaměstnanci byli přejati do služeb státních. Námitka jest bezdůvodná. Předpisujeť dovolávaná norma toliko, že ve vlastnosti služby státní započte se definitivnímu zřizovací státnímu předchozí služba v poměru dělníka ve státní službě zaměstnaného, a to jen polovinou, nejvýše 10 léty. Ježto však jest nesporné, že st-l byl ode dne 1. října 1898 do dne 13. dubna 1899 zaměstnancem v službách rakousko-uherského panovníka, jest zřejmé, že v tomto čase nebyl dělníkem ve službě státu a že tedy cit. tuto svrchu normy nelze na st-le použíti.

Stížnost dále jen již ohledně st-lovy služby ve vlastnosti domovníka u ředitelství císařských statků soukromých a rodinných — netvrdíc již, že by tu šlo o službu veřejnou, — namítá, že úřad nesprávně zhodnotil tuto službu v ten rozum, že není rovnocennou co do výkonu s nynější službou státní, ač prý ve skutečnosti jest s ní rovnocennou, neboť st-l, jemuž nyní jakožto školníku přísluší obstarávati čištění a vytápění učeben a chodeb, totéž konal i ve vlastnosti jakožto domovník.

Otázka, jde-li skutečně o službu rovnocennou co do výkonu s nynější státní službou st-lovou, jest otázkou skutkovou.

Zodpovědění této otázky může nss přezkoumávati toliko s hlediska druhého odst. § 6 zák. o ss, totiž v tom směru, netrpí-li provedené řízení podstatnými vadami tam uvedenými.

Stížnost sama v té příčině žádných výtek nečiní. Nss pak zkoumaje z moci úřední, zda skutkový základ pro rozhodnutí zmíněné sporné otázky byl dostatečně vyšetřen, neshledal žádného nedostatku v tomto směru. Neboť žal. úřad měl po ruce st-lovo tvrzení, že byl domovníkem, jemuž náleželo obstarávati úklid v domě a udržovati dům etc., i nelze považovati se zřetelem k tomu za nemožné, pohlížel-li úřad na práce takového domovníka jako na práce hrubšího druhu, než jsou práce směřující k udržení čistoty, pořádku a předepsané teploty v učebních místnostech vysoké školy, zejména když ani ředitelství samo na této činnosti st-lově nelpělo tak, že by si ji bylo hledělo pro sebe zachovati, nýbrž z domovníka ustanovilo st-le polním hlídačem. Stížnost tedy i v tomto bodu jest bezdůvodná a slušelo ji zamítnouti.

Č. 2752.

Učitelstvo: *Odnětí mimořádného drahotního přídavku podle II. třídy rodinné (min. nař. č. 333 ř. z. z r. 1918) učiteli přeloženému na jiné služební místo z důvodu, že podmínky pro přiznání přídavku